

[Finansministeren]

vores sociale systemer og i mindre grad forhøjelser af selve overførslerne.

Jeg tror, det var vigtigt, om vi kunne komme ind i en seriøs debat om den form for løsning af disse problemer. Så vil vi i hvert fald gøre disse mennesker en tjeneste, som jeg også mener de har krav på at vi anstrenger os for at gøre.

Så meget om temaet den sociale genopretning, hvor min konklusion er, at der er sket en forbedring af vort samlede sociale system, selv om der stadig væk er nogle problemer, vi ikke har evnet at løse tilstrækkelig godt. Men det er ikke rimeligt i en stadig væk vanskelig økonomisk situation, blot fordi man har været lidt for langt ude i nogle valgagitationer, at gennemføre nogle forhøjelser, som alligevel ikke løser nogen problemer, men tværtimod skaber nye. For lempes vi på finanspolitikken, hvad bliver så konsekvensen? Ja, den bliver, at vi fjerner os fra mulighederne for at løse vores økonomiske balanceproblemer, og at vi dermed får en vækst i arbejdsløsheden, hvilket er det værste, der kan ske i et samfund. Jeg går ud fra, at vi også kan være enige om, at den bedste form for socialpolitik i realiteten er at skaffe arbejdspladser til mennesker. Det er den bedste måde, vi kan løse deres problemer på.

Men det får vi jo rig lejlighed til at diskutere videre i de kommende to måneder op til den endelige vedtagelse af finansloven. Jeg har bare følt, at det var rigtigt og naturligt at markere regeringens holdning på disse områder, så man ved, hvor vi står, og så vi på den baggrund også kan få en fornuftig debat.

Så er der nogle misforståelser og, synes jeg – det vil jeg godt sige til hr. Henning Rasmussen – også nogle forsøg på at bringe nogle formuleringer ind, som ikke er rimelige. Hr. Henning Rasmussen ender med ligesom at antyde, at der er tale om det, han kalder småsnyd på den politiske vægt, og det synes jeg faktisk ikke er rimeligt. Som eksempel vil jeg nævne den budgetoversigt, der kom forleden dag. Hr. Henning Rasmussen siger: Lige pludselig, et par dage før finansloven skal førstebehandles, kommer finansministeren med en ny budgetoversigt, som viser balance, underforstået: Nu skal det se pænt ud. Det er jo ikke rimeligt, hr. Henning Rasmussen. Der er anvendt nøjagtig de samme metoder, som socialdemokratiske regeringer altid har anvendt. Jeg går ud fra, at hr. Henning Rasmussen er enig i, at man altid har gjort det

sådan, at når man udarbejder et finanslovforslag, så bygger man det på Det Økonomiske Sekretariats økonomiske konjunkturvurdering fra den foregående maj måned. Når det så kommer med et nyt skøn i oktober, anvender man naturligvis dette. Det er ganske enkelt det, vi har gjort, og det er det, der fører frem til – jeg kan godt forstå, at det generer hr. Henning Rasmussen – at den statsfinansielle situation er gunstigere, end den så ud til at blive for to måneder siden, til trods for at vi har indregnet dels første fase af konkurrenceevneforbedringen, dels reduktionen af energifgifterne. Jeg kan godt forstå hr. Henning Rasmussen, men det er ikke desto mindre kendsgerninger, og jeg beder meget om, at vi af hensyn til de drøftelser, vi skal føre videre i Finansudvalget – og det bliver forhåbentlig lange, intense, grundige og saglige drøftelser – fjerner os fra den mistænkeliggørelse, der ligger i, at vi skulle snyde på vægten. Jeg havde nær sagt – det sagde hr. Bilgrav-Nielsen også, direkte eller indirekte – at hvis man ville betjene sig af den slags metoder, havde det været klogere at gøre det forud for valgets udskrivelse, og ikke efter at valget var afholdt. Det synes jeg måske er det bedste bevis på, at dette naturligvis er ganske normale vurderinger på baggrund af de tal, vi har.

Så er der budgetreguleringskontiene. Jeg har allerede antydnet, at det har været et usandsynlig godt tema under valgkampen. Her har man igen forsøgt at give indtryk af, at regeringen nok gemte noget meget ubehageligt. Jeg synes også, man skal læse budgetoversigten fra forleden grundigt, for hvad er det, den fortæller? Den fortæller, at i forbindelse med en finanslov for 1987, hvor der, da loven blev vedtaget, var udmøntede budgetreguleringskonti af størrelsesordenen $3\frac{1}{2}$ –4 mia. kr., er det nu lykkedes for regeringen som led i den stramme udgiftsstyring at nå frem til, at der kun er en manko på 1,2 mia. kr. efter de første tre kvartaler. Det er jo det, budgetoversigten viser, og det er en dokumentation for, at budgetreguleringskonti ikke bare er nogle, der skal udmøntes i detaljer, men er udtryk for det pres, der ligger på hver enkelt minister inden for den samlede økonomiske ramme, for at holde de udgiftspolitiske måltal. Jeg håber da, og jeg tror også, at Folketinget – i hvert fald de ansvarlige partier – vil fastholde et pres på en regering, for at driften skal være så effektiv som muligt og udgifterne så lave som muligt.